

ಇನ್ನೊದನೆ

ಎತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ಬೆಂಗಳೂರು?

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ‘ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗಳ ರಾಜಧಾನಿ’ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯು ಪ್ರಕರಣಗಳು ಏರುತ್ತೇ ಇವೆ. ಅದರಿಂದ 20-35 ವಯಸ್ಸಿನ ನಡುವಳಿ ಯುವಜನರು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಪದೇ ಪದೇ ನಡೆದಿದೆ ಕಳೆದ ವಾರವಂತೂ ಒಂದೇ ದಿನ ಆರು ಯುವಜನರ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗಳು ವರದಿಯಾಗಿವೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಯುವ ದಂಪತ್ತಿಗಳ ನಡುವಳಿ ವ್ಯವಹಾರಿನಿಂದ ಕಾರಣ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಲೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅದರಿಂದೂ ಪತಿ- ಪತ್ನಿ ಇಬ್ಬರೂ ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹೋಮಿಂಟ್ ನಡೆಯುವುದು ವಿಪರ್ಯಾಸದ ಸಂಗತಿ.

ತೀಕ್ಷ್ಣೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳಂತೂ ತಿಳಿತ್ತಾ ಕುಪ್ಪಲ್ಲಕ. ಹೊಸ ಫ್ರಾಟ್ ವಿರೀದಿಸಲು ತಾನು ಪಡೆಯಲಿರುವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಪತ್ನಿ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಸಹಿ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪತಿ ಮಹಾತ್ಮಯನೊಬ್ಬ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಚಾಪುವಿನಿಂದ ಇರಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಚಾಪುವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಯಾಗಿ ವಿರೀದಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು, ತಾಯಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಹೆಂಡಿಯನ್ನು ಇರಿದು ಹೊಂದಿರುವುದು ಏನನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ? ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಸಿಟ್ಟು ಹೀಗೆ ದ್ವೇಷವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುವುದಾದರೆ ಪತಿ- ಪತ್ನಿ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾದರೂ ಏನು? ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥವಾದ ಯುವಕನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಇವುವಿಲ್ಲದ ಯುವತಿಯೊಬ್ಬಳು, ಶ್ರಿಯತಮನ ಜಡೆ ಸೇರಿ ಸಂಚಯ ಹೂಡಿ, ವಿವ ಪುಡಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದಾಳೆ. ‘ತನಗೆ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಯುವಕ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹಡಿಯ ಜಡೆ ಸಂಬಂಧ ಇಬ್ಬಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಪ್ರತೀಕಾರದಿಂದ ಈ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದನೇ’ ಎಂದು ಯುವತಿ ಪೂಲೆಸರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೆ ನೇಡಿದ್ದಾರೆ. ಮದುವೆ ಇವುವಿಲ್ಲ ಮದರೆ ಆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥವನ್ನು ರಘು ಮಾಡಿದರೆ ನಾಕಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನನ್ನೂ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿ, ತಾನೂ ಜೀಲು ಪಾಲಾಗುವಂತಹ ಮೂರಿತನದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು? ವಿದ್ಯಾವಂತ ಯುವಜನರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆ?

ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿ ಮದುವೆಯಾದ 12 ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ, ಅದೂ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ, ದುಡಿಯುವ ಪತ್ನಿಯ ಸೈಕಿತಿಕ ಶಂಕಿಸಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. 12 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಒಟ್ಟಿಗೇ ವಾಸಿಸಿದ್ದೂ ಪರಸ್ಪರನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ, ಗೌರವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಏನಥಾ? ‘ಜೀವನವೇ ಬೇಸರವಾಗಿದೆ’ ಎಂದು ಜೀಟಿ ಬರೆದಿಟ್ಟು 23ರ ಹರೆಯದ ಎಂಬೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ‘ಫ್ರಾಟ್ ವಿರೀದಿಸಲು ತವರಿನಿಂದ 5 ಲಕ್ಷ ತಾ’ ಎಂದು ಭತ್ತಾಯಿಸಿದ ಗಂಡನ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಮನಸೊಂದು ಗೃಹಿಣಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು- ಹೀಗೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಕಾರಣಗಳು ಕೂಡಾ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟು ಭತ್ತಾಡಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ನಗರೀಕರಣ ಯುವಜನರ ಮೇಲೆ ಭರಿಸಲಾಗದ ಭತ್ತಾಡವನ್ನು ಹೇರುತ್ತಿದೆ. ಬಂದೇ ಸಮನೆ ಹಾಗಲು ರಾತ್ರಿ ದುಡಿಯುವ ಒತ್ತುಡಾಡಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಸೌಖ್ಯ ವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಹಿಂದೆಲ್ಲ ದುಡಿಮೆಯ ಅವಕಾಶಗಳು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದವು, ಸಂಘಾದನೆಯೂ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಜನ ಇಮ್ಮೋಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮೆದಿ ಕಡಿಮೆ ಹೊಂದಿರಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಜಾಗತಿಕರಣದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ ಬಳಿಕ ಉಮ್ಮೆಗಾವಾಶ ಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ. ಕೈ ತುಂಬ ಸಂಪಾದನೆಯೂ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಹಣ ಹೆಚ್ಚಾಡಂತೆ ಬಯಕೆಯ ಪಟ್ಟಿಗಳು ಏರುತ್ತವೆ. ಈ ಬಯಕೆಗಳ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುವ ಯುವಜನತೆ ಬದುಕಿನ ಶೀಲಿಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತೊಳಿ ಇಷ್ಟುಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಿರಾಶೆ, ಹತಾಶೆ. ದಾಖಿ ಜೀವನದ್ವಾರಕ್ಕೂ ಜಡೆಯಾಗಿ ಸಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ‘ಪಿಹಿಕ ಭೋಗಭಾಗ್ಯಗಳೇ ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲ’ ಎನ್ನುವುದಾಗಾಗೇ ನಮ್ಮ ಯುವಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗಳಿಕೆಗಾಗಿ ನಿರಂತರ ದುಡಿಮೆ, ಗಳಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ದುಷ್ಟಿಟ್ಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತುಡ, ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊರಿದು ಇನ್ನೊಷ್ಟು ಸುಖಿದ ದಾರಿ ಮಹಡುಕುವುದು- ಸಾಮಾಜಿಕ ಯುವಜನರಿಗೆ ಇದೆ ಬದುಕಾಗಿದೆ! ನಗರದ ನಗರಿಕರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಹಾಗೂ ನೆಮ್ಮೆದಿಯ ಬದುಕು ರೂಪಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಪರಿಸರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವ ಹೊನ್ನೆ ಸರಕಾರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೂ ಇದೆ.

■ ಬಿ.ಎಂ.ಹನೀಫ್

ಅಧಿಕೃತ: ಜ.ಕೆ